

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Generalibus Principiis Amoris Et Morum - Prolegomena septem,
Librosque undecim complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput VII. Decretum Alexandri VIII. de 24. Augusti 1690. adversus
propositiones duas nimis laxas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73187](#)

De querelis adversus Ethicem severiorem.

109

CAPUT VII.

Decretum Alexandri VIII. de 24. Augusti
1690. adversus propositiones duas nimis laxas.

44 Et tenoris sequentis : „ SS. D. N. Alexander VIII. non sine magno animi sui
mōtore audivit duas theses, seu propositiones,
dūmā denuō, & in majorem animarum fide-
lum perniciem sufficiat; alteram de novo
erumpere. Et cū sui Pastorali officii munus
fit, oves sibi creditas à noxiis pascuis averte-
re, & ad salutaria semper dīgēre, dictarum
thesum, seu propositionum examen pluribus
in S. Theologia Magistris, & deinde Eminent-
issimis & Reverendissimis DD. Cardinalibus,
contra hæreticam pravitatem Generalibus In-
quisitoribus, sedulō comisit, qui plures &
maturē discussis infra scriptis thesibus, seu pro-
positionibus, super unaquaque ipsarum sua suf-
fragia Sanctitati Suā sigillatim exposuerunt.
I. Bonitas objectiva consistit in conve-
nientia obiecti cum natura rationali. Formalis
verò in conformitate actus cum régula mo-
rum. Ad hoc sufficit ut actus moralis tendat
in finem ultimum interpretativę. Hunc homo
non tenetur amare, neque in principio, ne-
que in decursu vita sue moralis.

2. Peccatum philosophicum, seu mo-
rale, est actus humanus disconveniens na-
ture rationali, & recte rationi. Theologicum
verò & mortale, est transgressio libera divinae
legis. Philosophicum, quantumvis grave in illo
qui Deum vel ignorat, vel de Deo actu
non cogitat, est grave peccatum, sed non est
offensa Dei, neque peccatum mortale, dicitur
solvens amicitiam Dei, neque eternā pœnā
dignum.

Quibus peractis, Sanctissimus, omnibus
plenē & mature consideratis, primam thesim
seu propositionem declaravit hereticam, & ut
talem damnandam, & prohibendam esse, si-
cuti damnat & prohibet, sub censuris & pœ-
nis contra hæreticos, in jure expressis. Se-
cundam thesim seu propositionem declaravit
scandalosam, temerariam, piarum aurium
offensivam & erroneam, & ut talentum damnan-
dam & prohibendam esse, sicuti damnat &
prohibet: ita ut quicunque illam docuerit,
defenderit, ediderit, aut de ea disputaverit
publicè, seu privatim tractaverit, nisi forsitan
impugnando, incidat in excommunicationem,
à qua non possit (præterquam in articulo mor-
tis) ab alio, quacumque etiam dignitate ful-
gente, nisi à pro tempore Romano Pontifice
absolvi, &c.

PROLEGOMENON QUINTUM.

De querelis adversus Ethicem severiorem.

CAPUT PRIMUM.

Querela sub Pio V. Innocentio XI. & Alexandro VIII.

I. Ecclu decimo sexto querela graves Pio
V. delatae sunt, adversus varias pro-
positiones, vulgo Bajanæ, quas ipse
per Bullam, Prolegomeno sequenti exhiben-
dam, condemnavit.

2. Anno verò 1679. (sæculi decimi septimi)
ut primum Româ discesserant Deputati Lovanienses, P. Porterus (Minorita Hibernus)
Innocentio XI. examinandas obtulit 104. pro-
positiones doctrinae per Belgium (ut aiebat)
manantis è schola Lovaniensi. Quia in re fide-
lis delator non fuit, upote libris publicis mani-
festè convictus, earum nonnullas designatis à
se Scriptoribus per imposturam attribuisse.

3. Quidquid sit, Innocentio XI. displicuit, Lovanienses, vix Româ egressos, taxari, cùm
toto biennio, & quatuor mensibus, quibus
steterant ad tribunal ipsius, accusare eos nemo
ausus fuisset; cùm tamen tempus jam oppor-
tunum tunc fuisset accusandi ipsos coram le-
gitimo Judge, si quis adversus ipsos quere-
lam habuisset. Quia tamen Porterus Hispani-
ci Legati munitus erat autoritate, Innocen-
tius XI. propositiones illas 104. examinandas
dedit Theologis, qui ex iis 32. (cæteris ne-
glectis) maturius examinandas selegerunt. Quo-
rum, & Cardinalium (Generalium Inquisitorum)
auditis suffragiis, Innocentius XI. super
iisdem consuluit tum Theologos doctissimos,
tum sapientissimum Cardinalem Grimaldi. A
quo quia (uti Romanæ nuntiaverunt Litteræ)
responsum accepit, propositionum illarum cen-
suram; ob terminorum & quicquidationem, am-
biguitatemque parum utilitatis Ecclesiae allatu-
ram; multum verò turbarum, dissensionum
& inconvenientium, censuram Pontifex no-
lit promulgare, nec autorizare. Ne ea plu-
res abuterentur (uti revera jam abutuntur)
ad evertendas præcipias Moralis Christianæ
regulas, à SS. Patribus unanimi consensu tra-
ditas. Verum Successori ipsius Alexandro VIII.
(qui in censuram præpensus fuerat tempore
Innocentii XI.) vifum est, eam promulgare.
Et idè cum omni veneratione suscipiendum
est Decretum ipsius, pro quo, ut iisdem Lit-
teris nuntiatum fuit, vetus examen (sub In-

tius XI. propositiones illas 104. examinandas
dedit Theologis, qui ex iis 32. (cæteris ne-
glectis) maturius examinandas selegerunt. Quo-
rum, & Cardinalium (Generalium Inquisitorum)
auditis suffragiis, Innocentius XI. super
iisdem consuluit tum Theologos doctissimos,
tum sapientissimum Cardinalem Grimaldi. A
quo quia (uti Romanæ nuntiaverunt Litteræ)
responsum accepit, propositionum illarum cen-
suram; ob terminorum & quicquidationem, am-
biguitatemque parum utilitatis Ecclesiae allatu-
ram; multum verò turbarum, dissensionum
& inconvenientium, censuram Pontifex no-
lit promulgare, nec autorizare. Ne ea plu-
res abuterentur (uti revera jam abutuntur)
ad evertendas præcipias Moralis Christianæ
regulas, à SS. Patribus unanimi consensu tra-
ditas. Verum Successori ipsius Alexandro VIII.
(qui in censuram præpensus fuerat tempore
Innocentii XI.) vifum est, eam promulgare.
Et idè cum omni veneratione suscipiendum
est Decretum ipsius, pro quo, ut iisdem Lit-
teris nuntiatum fuit, vetus examen (sub In-

O 3